

RZECZNIK PRAW OBYWATELSKICH

Warszawa, 28-04-2020 r.

Adam Bodnar

III.7045.18.2020.LN

**Pani
Marlena Małąg
Minister Rodziny, Pracy
i Polityki Społecznej**

Szanowna Pani Minister,

zgodnie z art. 71 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 1482 ze zm.) prawo do zasiłku przysługuje bezrobotnemu za każdy dzień kalendarzowy od dnia zarejestrowania się we właściwym powiatowym urzędzie pracy, z zastrzeżeniem art. 75, jeżeli nie ma dla niego propozycji odpowiedniej pracy, propozycji stażu, przygotowania zawodowego dorosłych, szkolenia, prac interwencyjnych lub robót publicznych. Drugim warunkiem uzyskania prawa do zasiłku przez osobę posiadającą status bezrobotnego jest legitymowanie się odpowiednim "stażem", czyli okresem aktywności zawodowej lub okresem z nim zrównanym. Chodzi tu łącznie o okres co najmniej 365 dni przypadających w czasie 18 miesięcy poprzedzających dzień zarejestrowania w charakterze bezrobotnego.

I tak do stażu wymaganego dla nabycia prawa do zasiłku dla bezrobotnych wliczany jest okres świadczenia usług na podstawie umowy agencyjnej lub umowy - zlecenia, względnie umowy o świadczenie usług, do której stosuje się przepisy o umowach-zleceniach bądź też współpracę przy wykonywaniu tych umów. Jedynym warunkiem jest tutaj kwota stanowiąca podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy opłacanych z tego tytułu, która musi osiągnąć przynajmniej wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę w przeliczeniu na okres pełnego miesiąca.

Na podobnych zasadach do stażu warunkującego prawo do zasiłku dla bezrobotnych wliczany jest okres opłacania składki na ubezpieczenia społeczne z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności lub współpracy. I w tym przypadku podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy musi stanowić kwota wynosząca co najmniej kwotę minimalnego wynagrodzenia za pracę.

Tymczasem osobie prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców lub innych przepisów szczególnych oraz wykonującej umowę agencyjną, umowę zlecenia, inną umowę o świadczenie usług, do której zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny stosuje się przepisy dotyczące zlecenia albo umowę o dzieło - jeżeli nie podlega ubezpieczeniom społecznym z innego tytułu - przysługuje świadczenie postojowe na podstawie art. 15 zq – art. 15 z za ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374 ze zm.). Świadczenie postojowe przysługuje w wysokości 80% kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalanego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, obowiązującego w 2020 r. nie więcej niż trzykrotnie (15zr ust. 1 tej ustawy). Świadczenie przysługuje, gdy w następstwie COVID doszło do przestoju w prowadzeniu działalności.

W świetle powyższych regulacji może się zatem okazać, że część osób ubiegających się o świadczenie postojowe nieświadomie będzie mogła pozbawić się prawa do zasiłku dla bezrobotnych po ustaniu prawa do świadczenia postojowego.

W mojej ocenie zachodzi w związku z tym pilna potrzeba podjęcia stosownej interwencji prawodawczej w celu wykluczenia takiej możliwości

Biorąc powyższe pod uwagę na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz. U. z 2020 r. poz. 627) uprzejmie proszę Panią Minister o przedstawienie stanowiska w przedstawionej sprawie.

Z poważaniem

Adam Bodnar

Rzecznik Praw Obywatelskich

/-podpisano elektronicznie/